

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

9. Immunitas clericorum naturalem habet aequitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Bald. in l. i. C. de episc. & cler. Duen. in reg. 8
100. ampl. 2. limit. penult. &c alias, consultuit
idem Bursat. eod. conf. 25. num. 4. & in his
terminis procedunt. Conc. Tolet. Bald. ac
alijs supra citati, Bart. in l. i. nu. 3. vers contrarium voluit. C. de anno. & tribut. lib. 10.
& Petr. de Ubal. in tract. de Societ. & part.
14 colum. & in 7. par. 9 colum. & quia propter
gravamina, quæ colonis quandoque
imponuntur, plures ecclesiæ, & ecclesiastice
personæ non inveniunt rusticos, qui
suas possessiones colere velint, ut animadver-
tit Fed. in d. conf. 111. nu. 10. in fin. melius
est in tempore occurtere, quam grava-
minibus passis ab Episcopo remedium
quærere, ut docet Fed. ibi eod. n. 10.

Pro trafico autem seu laborerio facien-
do super possessionibus ecclesiasticis, quæ
omino sunt exemptæ ex supra deductis,
& infra dicendis, si persolvere tenerentur,
extorquerent laici per indirectum collec-
tas ex bonis ecclesiasticis, quod est pro-
hibitum, & est calus comprehensus in Bul-
la Cœnæ Domini, ut infra patebit. Et de
hujusmodi exemptione non est dubitan-
dum, quia præter id quod probatur iure
divino, canonico, & cæsareo concessum,
Summus Pontifex, clericos, & eorum res,
à jurisdictione seculari sine Imperatoris
consensu eximere potuisset, & t̄ cum cle-
rici spirituales res sint, & ex toto corpus, &
animam in servitium, & sortem Christi
dederint, cap. dilectissimus, vers. communis
vita, 12. quest. 1. Innocent. in cap. 2. num. 1.
de major. & obed. Card. in repe. cap. perpen-
dimus, opposit. 7. de sentent. excom. & Covar.
cap. 31, prædict. quest. num. 3, in princip.

Pluribus enim rationabilibus de causis
clericis à secularium personarum exactio-
nibus, & tributis fuerunt exempti.

Primo exemplo Gentilium moti, quis
cum Joseph totam terram Ægypti Pha-
raoni subiecisset, terra sacerdotum retinuit
pristinam libertatem, quibus, & statuta ci-
baria ex horreis præbebantur; quapropter
non fuerunt compulsi vendere possessio-
nes, & ex eo tempore, usque in præsentem
diem, in universa terra Ægypti regibus
quinta pars solvit, & factum est quasi
in legem, terra sacerdotali excepta, quæ li-
bera ab hac conditione fuit Genes. d. 6. 47.
Et Artaxerxes: ego, inquit, Rex statui, atque
decrevi omnibus custodibus arcæ publi-
æ, qui sunt trans flumen, ut quocunque
petierit à vobis Esdras sacerdos, scriba le-
gis Dei Cœli, absque mora detis usque ad
argenti talenta centū, & usque ad vini ba-
tos centum, & batos olei centum, sal verð
absque mensura: vobis quoque notum
facimus de universis sacerdotibus, & leviti-
bus, & cantoribus, & iauitoribus, nathineis,
& ministris domus Dei hujus, ut vecti-
gal, & tributum, & annonas non habeatis
potestatem imponendi super eos, Esdra lib.
1, cap. 7, circ. med. & gloss. in cap. quanquam
in verbo divino, de censibus, in 6. & plene O-
satch. in decif. 68. nu. 1. 2. & 3 quamvis con-
trarium ibi defendere conetur, licet per ip-
sum pro contraria opinione allegata non
subsistant, ut infra demonstrabitur.

Cum enim reges Gentiles sacerdoti-
bus, levitis, & alijs ministris domus Dei ser-
vari voluerint libertatem, & quod illis in
necessitatibus ita liberaliter subveniretur,
non debuerunt postea ecclesiastici à Chri-
stianis laicis deterioris conditionis fieri,
quam sub Pharaone, qui legis notitiam
non habebat, fuerant effecti, d. cap. non mi-
nus, de immunit. Eccles. & ibi Abb. n. 1.

⁹ Secundò t̄ clericis à subjectione tribu-

tio.

rum fuerunt exempti Principum privilegio, non tantum, quantum jure divino, quod habet naturalem æquitatem, cùm clerici divinis vacantes, laborem Principum compensent, qui administrationi reipublicæ insidunt. S. Thom. super cap. 13, ad Rom. & clericorum orationibus summi numinis veniam speramus, gloss. in miles, in verb. facere ff. de re judic. &c ibi R. p. n. 7. Quapropter Constantinus, & Constanus Imperatores ecclesiasticas personas privilegio immunitatis gaudere voluerunt, scientes magis religionibus, quam officijs, & labore corporis, vel sudore Imperiale tem publicam contineti, cap. in qualibet, 22, quest. 8. Quæ tamen dici potius debent agnitiæ privilegiorum, quæ Deo jure divino habent quæm privilegia.

20 Tertio rerum ecclesiasticarū † proprietatem, & possessionem non prælatus, sed Christus noscitur habere, quia quæcumque homines offerunt, dicuntur esse oblata Deo cap. nulli liceat, & c. qui abstulerit, 12, quest. 2. cap. videntes, ead. caus. quest. 1. Innocent. in cap. cum super, nu. 3. & ibi Abb. num. 8, de caus. poss & propr. vel penes universalē, vel singularem ecclesiam, quæ nunquam moritur, nec est unquam nulla, cap. liberti, il 2. 12. quest. 2. & cap. non turbatur, 24, quest. 1. Innoc. in d. cap. cum super, num. 4 & Abb. d. num. 18, in fin. & sunt deputata usibus clericorum, & pauperum, quoad ylum solum, & sustentationem, Innoc. d. num. 4. in princip. & Abb. in d. cap. non minus, num. 6. de immunitat. Eccles. & propterea regulariter ab omnibus oneribus ordinarijs, & extraordinarijs, datijs, tractis, gabellis, & pedagijs sunt exempti.

21 Tamen de pluribus quæri potest † pri-

mò, cùm à pedagijs clerici sint exempti, si de facto aliquis cogat clericum ad perfotendum pedagium violando illius privilegium, & ecclesiasticam immunitatem, quam pœnam incurrat. Et ex decisione Bonifac. VIII. nec collegium, nec Universitas, nec aliqua etiam singularis persona cuiuscumque sit dignitatis, conditionis, aut status, ab ecclesijs, aut personis ecclesiasticis, aut pro rebus ecclesiasticarum personatum, pedagia exigere, vel extorquere per se ipsos, vel per alios, ipsorum nomine, vel etiam alieno, aut eas ad hujusmodi persolvenda compellere possunt. Contrafacentes autem singulares personæ excommunicationis, collegia verò, vel Universitates, civitates, castra, vel loca interdicti sententias ipso factō incurunt: nec ab excommunicatione hujusmodi absolutionem, vel interdicti relaxationem possunt obtinere, donec exacta plenarie restituerint, & de transgressione satisficerint competenter, cap. quamquam post med. de cens. in 6. & clem. fin. eod. titul. Dictio enim, ipso factō, est latæ sententiae, quapropter, licet exigentes restituant, & satisficiant, est tamen necessaria absolutio ab excommunicatione, vel interdicti relaxatio ne d. c. quamquam in fin. & Ibi gloss. in d. clem fin. in verb. donec, quæ satisfactio fieri debet ad instar excommunicati pro manifesta offensa prius emenda præstita sufficiens, cap. ex parte in Christo, vers. in secundo verò, de verb. signific. c. solet vers. nisi eum, desenten. excommunicat in 6. & Diaz. in prædicto crimin. c. 57. in annot. vers. si tamen publicari, quæ debet esse cum expensatum satisfactione, ac de stando judicio cautione præstita, cap. venerabilibus, §. porro, vers. secus autem, ead. tit. in 6.

An

